

ГЛУХІВСЬКА МІСЬКА РАДА СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ

Р І Ш Е Н Н Я

17.09.2026

м. Глухів

№ 525

Про затвердження висновків

Розглянувши подання Служби у справах дітей Глухівської міської ради щодо затвердження висновку про доцільність позбавлення батьківських прав, відповідно статей 19, 126, 150, 164 Сімейного кодексу України, статей 8,11,12 Закону України «Про охорону дитинства», постанови Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866 «Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язаної із захистом прав дитини» (зі змінами), враховуючи рішення комісії з питань захисту прав дитини від 10 вересня 2026 року № 3 «Про затвердження висновків», керуючись підпунктом 4, пункту «б», частини першої, статті 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», **виконавчий комітет міської ради ВИРІШИВ:**

1. Затвердити висновок про доцільність позбавлення батьківських прав громадянина XXXXX відносно його неповнолітньої дитини XXXXX (додається).

2. Затвердити висновок про доцільність позбавлення батьківських прав громадянина XXXXX відносно його неповнолітньої дитини XXXXX (додається).

3. Службі у справах дітей Глухівської міської ради (начальник – Юденич О.Е.) надати до Глухівського міськрайонного суду Сумської області затверджені висновки.

4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на заступника міського голови з питань діяльності виконавчих органів міської ради Васильєву М.І.

Міський голова

Надія ВАЙЛО

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення виконавчого комітету

№ _____

Висновок
про доцільність позбавлення батьківських прав
громадянина XXXXX відносно його неповнолітньої дитини XXXX

На виконання ухвали Глухівського міськрайонного суду від 26 серпня 2026 року орган опіки та піклування Глухівської міської ради ознайомившись із ситуацією і дослідивши умови проживання, утримання і виховання неповнолітньої дитини XXXXX надає висновок про доцільність позбавлення батьківських прав громадянина XXXXX.

Громадянин XXXXX, XXXXX року народження, є батьком неповнолітнього сина XXXXX, XXXXX року народження.

Фактично після народження дитини XXXXX покинув матір дитини XXXXX (зміна прізвища з XXXXX на XXXXX відбулася на підставі свідоцтва про шлюб І-БП № XXXXX від 06.06.2024 року) та сина, виїхав до РФ, оскільки є громадянином Російської Федерації.

XXXXX з того часу жодним чином не піклується про дитину, не цікавиться успіхами сина, його станом здоров'я, не піклується про фізичний і духовний розвиток, навчанням, підготовкою до самостійного життя, зокрема не забезпечує необхідного харчування, медичного догляду, взагалі не спілкується з дитиною. Батько жодним чином не піклується про фізичний та духовний розвиток дитини, не забезпечує необхідного харчування та медичного догляду, не бачиться з дитиною, не здійснює підготовку до дорослого життя та не проявляє інтересу до її внутрішнього світу. XXXXX був обізнаний про народження дитини, проте покладених на нього батьківських обов'язків не виконує більше 15 років.

Мати хлопчика, XXXXX, XXXXX року народження, 06.06.2024 року зареєструвала шлюб із XXXXX. На даний час дитина перебуває на повному утриманні матері та її нинішнього чоловіка.

Європейський суд з прав людини вказав на можливість позбавлення особи батьківських прав через його пасивну поведінку по відношенню до дитини. У справі «Ілля Ляпін проти Росії» (заява № 70879/11) Європейський суд з прав людини зазначив, що, якщо батько не підтримує стосунків з дитиною, його можна позбавити батьківських прав. І в цьому немає порушення права на сімейне життя, гарантоване Конвенцією.

Позбавлення батьківських прав – це насамперед спосіб захисту прав та інтересів дітей, у зв'язку з чим, ураховується відсутність будь-якого спілкування відповідача з дитиною досить тривалий час по відношенню до віку дитини, існування реальної можливості виконання батьківських обов'язків, проте їх свідоме не вчинення.

ЄСПЛ зауважив, що зв'язки дитини з сім'єю повинні підтримуватися, крім випадків, коли сім'я виявилась особливо непридатною.

Однак, в інтересах дитини є забезпечення її розвитку в стабільному середовищі. І батько не може мати право вживати заходів, які б завдали шкоди здоров'ю та розвитку дитини.

Якщо контакт з батьком може загрожувати інтересам дитини, національні органи повинні досягти справедливого балансу між ними.

Згідно з частинами першою, другою статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року, ратифікованої Верховною Радою України 27 лютого 1991 року (далі - Конвенція), передбачено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини. Дитині забезпечується такий захист і піклування, які необхідні для її благополуччя, беручи до уваги права й обов'язки її батьків, опікунів чи інших осіб, які відповідають за неї за законом.

Враховуючи те, що позбавлення батьківських прав є крайнім заходом впливу на осіб, які не виконують батьківських обов'язків, питання про його застосування слід вирішувати лише після повного, всебічного, об'єктивного з'ясування обставин справи. Згідно чинного законодавства, батьки повинні повністю розуміти наслідки своєї винної поведінки; не може бути позбавленою батьківських прав особа, яка не виконує своїх батьківських обов'язків внаслідок душевної хвороби, недоумства, створення перешкод з боку іншого з батьків, з яким проживає дитина. Ухилення батьків від виконання своїх обов'язків має місце, коли вони:

не піклуються про фізичний і духовний розвиток дитини, її навчання, підготовку до самостійного життя, зокрема: не забезпечують необхідного харчування, медичного догляду, лікування дитини, що негативно впливає на її фізичний розвиток як складову виховання;

не спілкуються з дитиною в обсязі, необхідному для її нормального самоусвідомлення;

не надають дитині доступу до культурних та інших духовних цінностей;

не сприяють засвоєнню нею загально визнаних норм моралі;

не виявляють інтересу до її внутрішнього світу;

не створюють умов для отримання нею освіти.

Таким чином, для підготовки даного висновку орган опіки та піклування виходив із того, що доведенню підлягатимуть наступні обставини:

1) чи спілкуються батько з дитиною, чи проявляє ініціативу у такому спілкуванні;

2) чи бере батько участь у навчанні дитини – відвідує навчальний заклад, допомагає у підготовці дитини до навчання, відвідує заходи за участю дитини тощо;

3) чи турбується про стан здоров'я дитини – під час хвороби відвідує дитину, цікавиться станом її здоров'я, оплачує лікування;

5) чи сплачує кошти на утримання дитини, чим фактично виконує обов'язок із забезпечення дитини належним харчуванням, одягом тощо.

Згідно довідки від 28.08.2026 № XXXXX Глухівського ДНЗ (ясла-садок) «XXXXX», за час перебування XXXXX з 2014 року по 2017 року, Громадянин

XXXXXX особисто до закладу не з'являвся, участі у житті дитини в межах освітнього процесу не брав, батьківські збори та інші заходи, організовані для дітей і батьків, не відвідував.

Директором Глухівської загальноосвітньої школи № X, де навчається XXXXXX, видана довідка від 01.09.2026 № XXXXXX про те, що за весь час навчання XXXXXX у Глухівській загальноосвітній школі I-III ступенів № X батько XXXXXX не брав участі по догляду за дитиною та у його вихованні (ст. 184 Кодексу України про адміністративні правопорушення (невиконання батьківських обов'язків). Зв'язок класного керівника здійснювався тільки через маму. Усіма питаннями навчання та виховання XXXXXX займалась вона, а саме: на батьківські збори, свята приходила мати XXXXXX, табелі успішності надсилались їй, медичними профілактичними оглядами займалась вона.

Директором КНП «Центр первинної медико-санітарної допомоги» Глухівської міської ради Федоряко Л.В. повідомляє (лист від 28.08.2026 № XXXXXX) про те, що за весь час нагляду дитини лікарями з 2014 року д приводила дитину і постійно опікувалася дитиною. З весь час батько участі у забезпеченні здоров'я хлопчика не брав.

Зі слів неповнолітнього XXXXXX батька він зовсім не знає, його ніколи не було в його житті.

Оскільки відповідач повністю самоусунувся від виховання дитини, не виконує своїх батьківських обов'язків, ці його дії свідчать про умисне злісне ухиляння від виконання своїх батьківських обов'язків по вихованню дитини.

Виходячи з висновків ЄСПЛ у справі «Ілля Ляпін проти Росії» (заява №70879/11), можна зробити висновки про те, що громадянин XXXXXX прожив з дитиною окремо більше 15 років. Спроб отримати доступ і відновити контакт не було. Батько міг і повинен був усвідомити, що розлука з сином матиме наслідки ослаблення або повного розриву зв'язку.

XXXXXX не звертався до органу опіки та піклування для організації доступу та порядку спілкування з дитиною.

Саме бездіяльність батька призвела до розриву зв'язків між ним та сином. Позбавлення батьківських прав призведе лише до скасування правового зв'язку. Дитина добре інтегрована у свою сім'ю та глибоко пов'язана з матір'ю та вітчимом.

Таким чином, розглянувши надані матеріали, встановлено, що громадянин XXXXXX, повністю розуміючи наслідки своєї винної поведінки, не має бажання змінити її, самоусунувся від належного виконання батьківських обов'язків щодо виховання, матеріального забезпечення та морального розвитку дитини, систематично порушує право дитини на забезпечення батьками піклування про здоров'я дитини, її фізичний, духовний та моральний розвиток, є всі законні підстави для позбавлення його батьківських прав відносно неповнолітнього XXXXXX.

Виходячи з вищевикладеного, з метою забезпечення права дитини на рівень життя, необхідний для фізичного, розумового, духовного, морального і соціального розвитку, враховуючи стан психологічного благополуччя дитини, виконавчий комітет Глухівської міської ради вважає за доцільне позбавити

батьківських прав громадянина XXXXX, XXXXX року народження, відносно XXXXX, XXXXX року народження.

**Керуючий справами
виконавчого комітету міської ради**

Ірина ТЕРЕЩЕНКО

Висновок
про доцільність позбавлення батьківських прав громадянина
XXXXXX відносно його неповнолітньої
дитини XXXXXX

На виконання ухвали Ямпільського районного суду від 09 вересня 2026 року орган опіки та піклування Глухівської міської ради ознайомившись із ситуацією і дослідивши умови проживання, утримання і виховання неповнолітньої дитини XXXXXX надає висновок про доцільність позбавлення батьківських прав громадянина XXXXXX.

Громадянин XXXXXX, XXXXX року народження, є батьком неповнолітнього сина XXXXXX, XXXXX року народження.

З 2012 року, XXXXX не проживав з сім'єю, з цього періоду займався виключно своїм життям, ніколи взагалі не цікавився своєю дитиною. Батько не виявляв жодного бажання займатися її вихованням.

Мати хлопчика, XXXXX, XXXXX року народження, одна займалася вихованням та матеріальним забезпеченням дитини. В цьому їй допомагали її мати, батько, відповідно бабуся та дідусь дитини.

Батько жодним чином не піклується про фізичний та духовний розвиток дитини, не забезпечує необхідного харчування та медичного догляду, не бачиться з дитиною, не здійснює підготовку до дорослого життя та не проявляє інтересу до її внутрішнього світу.

Європейський суд з прав людини вказав на можливість позбавлення особи батьківських прав через його пасивну поведінку по відношенню до дитини. У справі «Ілля Ляпін проти Росії» (заява № 70879/11) Європейський суд з прав людини зазначив, що, якщо батько не підтримує стосунків з дитиною, його можна позбавити батьківських прав. І в цьому немає порушення права на сімейне життя, гарантоване Конвенцією.

Позбавлення батьківських прав – це насамперед спосіб захисту прав та інтересів дітей, у зв'язку з чим, ураховується відсутність будь-якого спілкування відповідача з дитиною досить тривалий час по відношенню до віку дитини, існування реальної можливості виконання батьківських обов'язків, проте їх свідоме не вчинення.

ЄСПЛ зауважив, що зв'язки дитини з сім'єю повинні підтримуватися, крім випадків, коли сім'я виявилась особливо непридатною. Однак, в інтересах дитини є забезпечення її розвитку в стабільному середовищі. І батько не може мати право вживати заходів, які б завдали шкоди здоров'ю та розвитку дитини.

Якщо контакт з батьком може загрожувати інтересам дитини, національні органи повинні досягти справедливого балансу між ними.

Згідно з частинами першою, другою статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року, ратифікованої Верховною Радою України 27 лютого 1991

року (далі - Конвенція), передбачено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини. Дитині забезпечується такий захист і піклування, які необхідні для її благополуччя, беручи до уваги права й обов'язки її батьків, опікунів чи інших осіб, які відповідають за неї за законом.

Враховуючи те, що позбавлення батьківських прав є крайнім заходом впливу на осіб, які не виконують батьківських обов'язків, питання про його застосування слід вирішувати лише після повного, всебічного, об'єктивного з'ясування обставин справи. Згідно чинного законодавства, батьки повинні повністю розуміти наслідки своєї винної поведінки; не може бути позбавленою батьківських прав особа, яка не виконує своїх батьківських обов'язків внаслідок душевної хвороби, недоумства, створення перешкод з боку іншого з батьків, з яким проживає дитина. Ухилення батьків від виконання своїх обов'язків має місце, коли вони:

- не піклуються про фізичний і духовний розвиток дитини, її навчання, підготовку до самостійного життя, зокрема: не забезпечують необхідного харчування, медичного догляду, лікування дитини, що негативно впливає на її фізичний розвиток як складову виховання;

- не спілкуються з дитиною в обсязі, необхідному для її нормального самоусвідомлення;

- не надають дитині доступу до культурних та інших духовних цінностей;

- не сприяють засвоєнню нею загальновизнаних норм моралі;

- не виявляють інтересу до її внутрішнього світу;

- не створюють умов для отримання нею освіти.

Таким чином, для підготовки даного висновку орган опіки та піклування виходив із того, що доведенню підлягатимуть наступні обставини:

- 1) чи спілкуються батько з дитиною, чи проявляє ініціативу у такому спілкуванні;

- 2) чи бере батько участь у навчанні дитини – відвідує навчальний заклад, допомагає у підготовці дитини до навчання, відвідує заходи за участю дитини тощо;

- 3) чи турбується про стан здоров'я дитини – під час хвороби відвідує дитину, цікавиться станом її здоров'я, оплачує лікування;

- 5) чи сплачує кошти на утримання дитини, чим фактично виконує обов'язок із забезпечення дитини належним харчуванням, одягом тощо.

Згідно довідки від 12.08.2026 № XXXXX Глухівського ДНЗ (ясла-садок) «XXXXX», за час перебування XXXXX з 2014 року по 2018 року, відповідач взагалі не брав участі у вихованні сина, а саме: не відвідував батьківські збори, не цікавився перебуванням дитини в закладі дошкільної освіти, не спілкувався з вихователями.

Директором КЗ СОР «Глухівський ліцей з посиленою військово-фізичною підготовкою», де навчається XXXXX, видана довідка від 12.08.2026 № XXXXX про те, що батько, XXXXX, взагалі не бере участі у вихованні сина: не підтримує

зв'язок із закладом освіти, не відвідує батьківські збори, не цікавиться шкільним життям дитини, не спілкується з класним керівником.

Голова ОССББ ХХХХХ повідомляє (довідка від 13.08.2026 № ХХХХХ) про те, що за весь час проживання дитини мати самостійно виховує дитину, батько участі у вихованні хлопчика не брав, вона його ніколи не бачила ні у них вдома, ні на дитячому майданчику.

Згідно листа служби у справах дітей Свеської селищної ради, громадянин ХХХХХ за місцем реєстрації не проживає, його місце знаходження невідоме, контакти відсутні.

Зі слів неповнолітнього ХХХХХ батька він зовсім не знає, його ніколи не було в його житті.

Оскільки відповідач повністю самоусунувся від виховання дитини, не виконує своїх батьківських обов'язків, ці його дії свідчать про умисне злісне ухиляння від виконання своїх батьківських обов'язків по вихованню дитини.

Виходячи з висновків ЄСПЛ у справі «Ілля Ляпін проти Росії» (заява №70879/11), можна зробити висновки про те, що громадянин ХХХХХ прожив з дитиною окремо більше 10 років. Спроб отримати доступ і відновити контакт не було. Батько міг і повинен був усвідомити, що розлука з сином матиме наслідки ослаблення або повного розриву зв'язку.

ХХХХХ не звертався до органу опіки та піклування для організації доступу та порядку спілкування з дитиною.

Саме бездіяльність батька призвела до розриву зв'язків між ним та сином. Позбавлення батьківських прав призведе лише до скасування правового зв'язку. Дитина добре інтегрована у свою сім'ю та глибоко пов'язана з матір'ю.

Таким чином, розглянувши надані матеріали, встановлено, що громадянин ХХХХХ повністю розуміючи наслідки своєї винної поведінки, не має бажання змінити її, самоусунувся від належного виконання батьківських обов'язків щодо виховання, матеріального забезпечення та морального розвитку дитини, систематично порушує право дитини на забезпечення батьками піклування про здоров'я дитини, її фізичний, духовний та моральний розвиток, є всі законні підстави для позбавлення його батьківських прав відносно неповнолітнього ХХХХХ.

Виходячи з вищевикладеного, з метою забезпечення права дитини на рівень життя, необхідний для фізичного, розумового, духовного, морального і соціального розвитку, враховуючи стан психологічного благополуччя дитини, виконавчий комітет Глухівської міської ради вважає за доцільне позбавити батьківських прав громадянина ХХХХХ, ХХХХХ року народження, відносно ХХХХХ, ХХХХХ року народження.

**Керуючий справами
виконавчого комітету міської ради**

Ірина ТЕРЕЩЕНКО